

Ημερίδα - μελέτη ελληνικών δημοσιογράφων

ΟΛΟΙ ΥΠΗΡΕΣΑΙΣ ΟΥΡΑΤΑ ΕΠΙΘΕ ΚΑΤΑΧΩΡΟΓΙΟΥ ΕΚΕΛΙΟΥ

Πως κατεσκευάσθη μακροπροβόλεμος το καθεστώς "Ελλήνων Χριστιανών"

(Από το τεύχος 19, 1^η Ιανουαρίου 1971, του περιοδικού ΕΘΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ)

"Ελληνες δημοσιογράφοι, του εσωτερικού όσον και του εξωτερικού, μήε απέστειλαν την ακόλουθον έκδοσιν - μελέτην, (εξ άφορμης ένός άρθρου της έγκυρου γαλλικής έφημερίδος "Εύον") την δημοσίευσιν και την κατά τό δυνατόν εύρωστέρην συζήτησιν της όποιας θεωρούν χρήσιμον συμβολήν διά την όρθήν κατανοήσιν του τί συνέβη εις τον τόπον μας και γόνιμον ένδεχομένην άρετηράν διά την χάραξιν πορείας των ελληνικών δημοκρατιών άνωθεν. Οί συνέδετοι της μελέτης άνήκουν εις πολιτικές τοποθετήσεσς ποδ κάλυπτον τό ήδωρα από της δεξιάς, ήχει της άριστερας. Θεώρημα, συμφώνως άλλωστε με την παλαιαν πολιτικήν της "Εθνικής Ένώσεως", ύποχρέωσιν μας την δημοσίευσιν της έπιστολής των, ή όποια, έλλείρομεν και ήμετες, δι προσήλθη εύρεσιν συζήτησιν μεταξύ των "ύπευθύνων" και των "Ελλήνων έν γένει.

*Αγαπητό "Εθνική Ένωσεως",

Εις την ήγυρον ήρημερία "ΔΕ Γόνυ" του Παρισιού δημοσιεύθη πρό καιρού άρθρον του συνέργατου της Σίν ΠάΛ Ρουτρίγκ άναγερόμενον εις τις δυσχερείας της συντάσεως των ελληνικών πολιτικών και άντιστασιακών ένδεχμενών εις ένα κοινό μέτωπον έναντίον της δικτατορίας. Τό άρθρον διαπνέετο από γνήσιον ένδιαφέρον διά την ύπόθεσιν της δημοκρατίας εις την Ελλάδα καθώς και από ένα έκδηλον στοιχείον άδημονίας και έξαναμώσεως έναντι της άδυναμίας ένότητος και συντονισμένου άγώνος την όποϊαν ήρηγγίζου οι "Ελληνες και την όποϊαν με είσοδήματα άνέρικτη, ούκτου και περιφρονησεως, άντιμετωπίζου οι Έξνοι. Κατί την γνώμην μας ή στάσις αδητή είναι εύδοχτος και ήρηγγεται από την ήγυρον του τί άκριβώς συνέβη εις την Ελλάδα. Καί πρόκειται, φοροόμηθα, περί άγνοίας ή όποια όέν περιορίζεται εις τον έκτός των ένδικών συνόρων μας ήθρον και κόσημον. Πολλοί είναι και οι "Ελληνες οι όποιοι όέν άντελήθησαν πως ήχθημεν εις την δικτατορίαν και πως συμβαίνει τό καθεστώς της συμφορας νά παραμένει επί τριάμηου έτη εις την έξουσίαν και οι άντεκαλοί του νά παραμένουν διηρημένοι και νά συνεχίζουν ένίοτε μέαν, κυριολεκτικώς "έκτός τόπου", όσον και έκτός χρόνου, λογομαχίαν - Έστω και εις τις και Έόδαν συζητήσεσς των - όταν όλοι γνωρίζουν της καταστρεπτικώς συνεκείας διά τό Έθνος, διά τό γενικόν όσον και διά τό προσωπικόν συμφορόντα, της παρατίσεως του σημερινού καθεστώτος, και όταν οι "Ελληνες έπιθυμούν την άνωτροπήν του.

*Ος χαρακτηρηστικόν της μεγάλης πλάνης εις την όποϊαν ύποκίπτον πολλοί καλοκρατεται - άλλα άνόητοι - Έξνοι παρατηρητάί έπιστημαίνοντες εις τό προαναφερθέν άρθρον την ακόλουθον ύπόνοι, ή όποια προβάλλεται ως έξήγησις μιας άλλετέρας μαχητικότητος (της περιφρομής "απαθείας") την όποϊαν διαπιστώσων όρισμένοι

ξένοι δημοσιογράφοι: "Ίσως τί γράφει ο κ. Ρουβέρην από τον ύψιστον "Οί Αν-
θρωποι του παρελθόντος": "Ο λαός επιθυμεί προκρίναι να έπαυθη την έκτακτον
είς τας μεθόδους του παρελθόντος και την έκτακτον εις τήν πολιτικήν επι-
φήν των άνδρων έκείνων οι όποιοι άν ήσθησαν να εξαγροβούν κατά την ήρξιν
των συνταγματάρχων και σπύλιότες, δηλαδή από τριετή ε και πλέον, άν ήσθησαν
να σιγάσουν τας διαφωνίας των ούτε να συγκροτήσουν μίαν νέαν και συνετή-
κην πολιτικήν ύσθεριαν".

Κατά την άποψιν μας ή άγνοια και ή άπειρία των μεθόδων της συννομίας εξα-
γει την έκτακτικόν αυτήν διδύκωιν, ή όποια άν άρκει πολύ, ή ίσως άν είναι
ή φράσις περί της "άφελειας των συνταγματάρχων", ή όποια μερταρά την άδυναμian
κατανομίας των πραγματικόν αιτίων της καταστροφής και έξηγεσ την άποδοχήν των
έπιφανειακών φαινομένων ως αιτίων. Λίδοι, βεβαίως, οι συνταγματάρχαι άν "άφελ-
ήσαν" διά της τελευταίας άμφοστοιχίας ούτε διά μεγικου τινός τρόπου από τους
όδρανούς, ως θεοκρμητοι τιμαροί, διά τας άμαρτίας του πολιτικού κόσμου και των
Έλλήνων εν γένει. Αλλά της "άφελειας" άν έδωθη πρόγραμμα, μέχρι στείγης, ή κα-
τά την γνώμην μετ πραγματική, ή όρθή έξήγησις, ή όποια είναι άσάκον άπαραίτη-
τος διά να κατανοηθή και ή έκτεταχία του πρακτικού μέρους και ή σημερινή κατόστα-
σις εις την Ελλάδα. Τούτο δε άν είναι είναι τυχαίον ή άναπόφευκτον. Έάν άν έγένετο
άντιληπτόν τί και πώς συνέβη, τούτο άρκείται εις τό ότι μέθοδοι έντελής ναι
έχρησιμοποιήσαν, από "τεχνικούς" κατά τρόπον μεθοδικόν και με πολυτή συστημα-
τικήν προσοχείαν, εις τό σκοπικόν παρασκήνιον, διά την "κατασκευήν" της ση-
μερινής πραγματικότητας. Είς την ιστορίαν του κόσμου μας άν, ύπάρχει προηγουμέ-
νον και δι' ένδοχόμενας άλλας περιπτώσεις εις άλλα γεωγραφικά σημεία της γής άν
έχομεν κληρονομίας, ώστε να έμεθα προσπαθησασίνοι διά την κατανόησιν του
"φαινομένου". Καί αότα έξηγεσ την σύγκυιν. "Ασάκον οι στοιχεία ύπάρχουν και εί-
ναι άπολύτου περικλήτους περί του έτι :

Είς την Ελλάδα έδρασε επί κολλή έτη (τουλάχιστον από το 1956), μία συννο-
μοσία, ή όποια, έργασθεία επιμένως, συστηματικώς και μεθοδικώς έβλεπε σχεδόν,
κατάρθεσε να δηριουργησθ και να έγκαταστήσ εις τό διάφορον κέντρα της νομίμου
έξουσίας (Προεδρία Κυβερνήσεως, Υπαιτέ, Έπιτελεία Πληρορογών, Έόματα Άσφαλείας
κ.λ.κ.), κατ' έρχήν μεν κριτικώς, εν συνεχεία δε να είναι της κάρθεμα κέντρα
όποιοι και προκλήσαν (κυρίως ύποβολής ένδοχόμενης δι' προκλήσαν). Αότα τί
έπί μέρους κέντρα κατήσθησαν από ένα κερνάμους συγκροτήμενον και άδρον επί-
τελετον, "ούχί" του όποιου ήτο ο σημερινός "κρυμμενός" εκπαιδευτικός, μετέ-
χου δε εις αότα, πλην άλλων, ο Γκαρβίος, ο φηροσός "ενοικουρούς περί τή προ-
ουκουργή" Γεωργιάδης και ο έκείνος του "έκδοτικού έόρου" Κωνσταντινός. Άμε-
σος συνεργάτης του άφρονος κερνάμους έκτελεσόν ήτο, πλην άλλων, και ο σημερι-
νός "άρχηγός ένδοχων ύνδοχων" Ούσοσός Άγγελής, ο όποιος έχει καταναλώσει τό
μεγαλύτερον μέρος της κρατικτικής σταδιοδρομίας του εις τό Ρου' Έπιτελείον Γρα-
φείον (Πληρορογών) του Υπαιτέ. Το κερνάμους έκτελεσόν κατάρθεσε να άποκτήσ
πολύ ένδοξός, και κυρίως μεταξό των έτών 1958 - 61, τον έλεγχον της προπαγάνδας
τόσον της κυβερνητικής - κρατικής, όσον και της άκομμημένης διά του δεξιού τόπου.
Κυρίως, κατάρθεσε όχι απλώς να άποκτήσ τον έλεγχον, άλλί και να κατευθύν την
όρξιν των κρατικων ύνδοχων και ύπηρεσιών, κίτω από τί πόδα της κερναμίας
και των νομίμων διοικήτων, καθός και την όρξιν ένδοχικων παραμειταριστικων
όργανώσεως. Είς τό πολιτικόν πεδόν, ή συννομία κατάρθεσε να κατευθύν, διά της
όποιοις, την πολιτικήν άποκλήρου της δεξιής κερναμίας, και να έπηρεάσ εις
σημαντικόν βαθμόν, έξ ένδοχικων, διά προκλήσαν και διά ποικίλων άλλων τρό-
πων, την πολιτικήν και όλων των άλλων πολιτικων κερναμίας. Όρξιν της ύποβολής

αυτής Έπescαν κατά πρώτον λόγον τί Άνδκτορα, τί κόμματα και οί πολιτικοί, διδφορες εφημερίδες κ.λ.π., και πολλοί ήσαν έκκενοι, δε όλων των πλευρών, οί όποιοί εζυγηρέτησαν τί σχέδια των συνμοτιών χωρίς νά όποιαθεωται ότι διατηρήζοντο την κατωτροφή των.

Κατά τό 1961, ό Γ. Παπαδόπουλος έφρονέζεταί ός "γραμματαδε" του διαβολότου "Γχεύου Περιαλλή", βόσει του όποίου διεεχθήσαν έπιλογαί βίας και νοθεύας. Έπαυερνέζεταί τό φαινόμενον του 1964 (έκ κυβερνήσεως Παπανήρου) ελε τον μεθοριακόν "Έφρον, άπό όπου άναφέρει την άνακλίσειν μις άνακλίσειν διολοφθορις ελε όχηματα της μονάδος του." Ένα μήνα πρό του πραξικοπήματος του 1967, ό Γ. Παπαδόπουλος κατηγγέλει όμοιας, μαζί με άλλους άξιωματικούς, ότι κατεφέντο κατά της κυβερνήσεως Παπανήρου ότι συνεργάζεταί με τους κομμουνιστές (εφημερίς "Έφμα", 5 Μαρτίου 1967). "Η διολοφονία του βουλευτού Αιμαρής (Μάιος 1963), ή όποια έπέσπευε τον τερματισμόν του βίου της τελευταίας κυβερνήσεως του κ. Καραμανλή, ή άποκαλυφθέντα δι' Έγγόρων, παρτίλι τριόστεικη - έγκληματική όρθεια της όπηρεσίας Γυγοδού - Γευργαλή ελε τό ύπευργότου Προεδρία έκ της ίδίας κυβερνήσεως Καραμανλή, ή άναρνήσεως εκ μέρους του κ. Παρισουλή της περιφύρου φράσεως "έκ τήλους, κοίος κυβερνά ότόν τον' τόπου"; ή κολλυκός έφρηεις νόρκης ελε τον Γοργοδάρου τό φαινόμενον του 1964, ή τεχνητή πρόκλησις έντυπωσιακών έφρησιών ελε τους όρμούς των Άθηνών την νόκτα της 20ης Αύγουστου 1965, οι πολυβριθμοί έφρηεις βομβών, με άουλλήτους όρδασιας, ελε Άθήνας κατά Έφρτιον του 1967, ή σκηνοδότησις άπό μέρους του Κωνσταντοπούλου μις όφθεν άποκρίσεως κατ της ύφης του βασιλέως κατ' αότην, την τελευταίαν πρό του πραξικοπήματος περίοδου, οι διαλέξεις του άυτόφ Κωνσταντοπούλου κατ του "φρόν διευτορλέος" και κατότα Άλλα παρεφρητή γαγονότα, μαρτυρούν και πιστοποιούν άρ' άουτων την άπρητιν και την μακροχρόνιον έξέλιξιν του συνμοτικού σχεδίου. "Η όφρηια και έφρηιαλλευσια της όποθέσεως ΑΝΕΙΤΑ και κατρηκευή όφουών έαδούσαν πρός ύποβολήν ελε την ήφουσαν τον στρατόματος, και "κομμουνιστικής διεαδούσεως ελε τό στρατόμα" και γενικότερον κατ άρδου και άουνήσεως κομμουνιστικού κινήδου, ήσαν τί περιτότερα άπό τί μέσα κατ άφρηιοποιήθησαν πρός ύποβολήν της άνάγκης μις έκουνταγμοτικής έπαιρδούσεως άπό του στρατού, δε τι όμας ότι πρόγνασι όφ έφρηου νά έφρηη ό στρατός με την νόμηρον ήφουσαν του, άλλι πρός διεαυδύλονσιν και κήλυν των προπαρασκευαστικών κινήσεων των συνμοτιών. Τό σχέδιον ήτο πρόγνασι σταντινός Κατ έκείτωκε πλήρως, με βόσει της έπιτυχίας τό ότι είχε προγρηό ό άίματηός και κατωστρηκός έφρηιός πόλεμος.

Ο Έφρηας Κωνσταντοπούλος Έφρησε την 24/10/60, άναφερόμενος ελε την "μετεφρον" της 21ης Απριλίου 1967:

"... Άρκετοί όνν τό συνέλαρον. Ανν άνακλήθησαν άουρις τί είχε σπυθί ... Ανν έγυόριζον, ότι άπό πολλών έφην είχε όφρησει ελε την συνεδρήσιν κλαστον άξιωματικών Ένα άλοκληρωμένον πρόγρημα άναμφορδσεως εκ βόδρου του τόπου..."

Κατ την έφρηνην Έφρησε:

"Ο κ. Γ. Παπαδόπουλος ήτο ό έδουαν νόθε, της έπαναστάσεως του 1967, Άπό του 1956, όπότι όστικά κόμματα συνεκρόθησαν ελε της έπιλογής Ααϊκόν Κέτικον με τους κομμουνιστές, και κυρίως όφ άπό του 1960, όάστε ή ΕΑΑ, προσπειτον του Κομμουνιστικού Κόμματος, κατέλαβε την άουτρον δε όσειν ελε την Ιουλιαν και Έγινε άξιωματική άντιπολέτευσις, διεβλήσε ότι όργη ή γόφρορ, ή "ΑΜΕΟ όφ άνεμπερδίαθε κατωστρηκην έουτρονήν κρησιν. Αίτια της κωκοδαιμονίας μας ήτο κατ την άντιλήφιν του κ. Γ. Παπαδοπούλου ή άνικανότης του πολιτικού κήρου. "Η διεγρηιας του

ἀπεδείχθη ὀρθή. Ἡ ἐσωτερικὴ μας ἀνωριμότητα ἀπεπορευθῆ κατὰ τὴν πε-
ρίοδον 1964 - 1967. Κατ' ἄρτιον εἰς τὴν παρακμὴν τῆς πολιτικῆς ἡγε-
σίας".

Εὐγενῶς, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ Παπαδόπουλος ἀργεῖται διὰ τὴν κατάρρη-
σιν Ἀπολαύου τῆς "παρηγορητικῆς" πολιτικῆς ἡγεσίας. Ἡ "παρηγορῆ" (τὴν ὀνομαζοῦν ὁ
ἔλεος παρεκκεῖσθαι) καὶ ὁ "κομμουνιστικὸς πνεύματος" οὗ ἦσαν κεντρικὰ τὰ βασικά
τοῦ ἐπιχειρήματός. Τὴν 8/10/68 ὁ Κωνσταντῆναιος εἶχε γράψει:

"Ἡ Ἐπιποδοτικὸς τοῦ Ἀπριλλίου 1967 ὄν ἦτο ἀλλοτῶν τεχνικῶν ἐπιχει-
ρήμα. Ἀπετίθει πολιτικὴν κρῆξιν πρώτου μεγέθους. Ἡ πρόθεσις τῆς κρῆ-
σεως πρὸς ἄρκετων ἐπέων, ἡ κατασκευή τοῦ μοχλοῦ, ὁ ὅποιος οὐ ἀνέστρεψε
τὸ διαφερρομένον καθεστῶς καὶ ἡ ὄρθσις εἰς τὴν κατ' ἄλλω χρόνον, προ-
σποδῆσαν πολιτικῶν ἀπορρήτων ὀρθοῦ ἀπαλλοῦ ἀπαλλοῦ καὶ χαρακτηρίζου τὴν
φορὰ αὐτοῦ ὡς πολιτικὸν ἡγέτην".

Καθ' ἡμέρας, ἐξ ὀμολογεῖται ἄλλως ἢ ἐξ ὀμολογεῖται τῆς συννομίας καὶ ὁ Παπαδόπου-
λος παρουσιάζεται ὡς ἐξαιρετικὸς συννόμος. Λιδοὶ ἔργα τῆς συννομίας τοῦ ἦσαν
καὶ ἡ δημιουργία τῆς κροῦσεως καὶ ἡ "κατασκευή τοῦ μοχλοῦ" καὶ ἡ διαδρομὴ, καὶ
ἡ ὄρθσις "εἰς τὴν κατ' ἄλλω χρόνον".

Τὸν Ὀκτώριον 1969, ὁ γνωστὸς διὰ τοῦδε ἵερῶς τοῦ πρὸ τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς
πράγματα καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἀλήθειαν Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος Ἰβρός Τουλτσβαρτζιανερ
ἔγραψε:

"Ὁ Παπαδόπουλος συννομῶται ἐπὶ τῆς πρῶτης ἡμέρῃ τοῦ πραξικοπήματος τοῦ
1967. Ἡ συννομία εὐρίσκειτο ἤδη ἐν ἐξέλει καὶ τὸ 1956, ὅτε ὁ τότε
ἀρχηγὸς τοῦ ΓΕΕ στρατηγὸς Νικολάουλος ἐπέστησε εἰς τὸ ἑμβόδιον τῆν
ἀντιστρατήγην ὅτι ἀνοικεῖ διὰ μένιν στρατιωτικὴν συννομίαν, ἡ ὅποια,
ὡς εἶπεν, ἀποτελεῖ ἀπορρήτων κροῦσεως τῶν. Ἄλλοι οἱ συνδέσμοι τοῦ
ὄν ἀπέδωκαν σφραγίδας εἰς τὴν κροῦσεως τοῦ. Ἐν τούτοις ὁ στρατηγὸς
Νικολάουλος ἀνέφερε τὰ ὄνματα ἀπορρήτων ἀπορρήτων μεταξὺ τῶν ὀνο-
μῶν ἦσαν ὁ Παπαδόπουλος, ὁ Ἰωαννῆς καὶ ὁ Ἀσπὶς. Τὸ 1959 ὁ στρατηγὸς
Νικολάουλος ἐπέστησε καὶ πάλιν εἰς ὀνομαζομένην τοῦδε ἀπορρητικῶν καὶ
εἰσηγήθη τὴν ἀλήθειαν ἀπορρήτων κατὰ τῆς ἀλήθειας ὀρθσεως. Ἡ κροῦσεως
ἡρῆθη οὐ ἔφηρην τὴν ἀλήθειαν τῶν μετῶν τούτων καὶ ὁ στρατηγὸς Νι-
κολάουλος παρῆρθη. Τὸ 1959, ὁ στρατηγὸς Ἐπιποδοτικῆς, τότε ἀρχηγὸς τοῦ
ΓΕΕ, προήγαγε τοῦδε ὀνομαζομένην εἰς ὀνομαζομένην. Ἰσως ἀπὸ ἀνομοσύνην
σήμερα ἡ κροῦσεως ἀπορρήτων τῶν στρατηγῶν Ἐπιποδοτικῆς ἀπορρήτων τῆς ΑΜΕ.
Ἐξ τῆν ἀρχῆν τοῦ βίου τῆς ἡ κροῦσεως εὐρίσκειτο ὄν τὴν ἀρχηγὸν τοῦ
στρατηγῶν Νικολάου καὶ ἀργότερον τοῦ στρατηγῶν Νικολάου. Ἄλλοι ὁ Παπαδόπου-
λος εἶχεν ἀναγνωρισθῆ ὡς ἡ κροῦσεως ὀνομαζομένη τῆς ἡν ἀπὸ τοῦ 1956".

"Ἡ συννομία, λοιπὸν, "ἡν ἀπὸ τοῦ 1956" εἶναι ἀποδεικνυμένη. Ἄλλο ὁ Κωνσταν-
τῆναιος τὴν 11/8/1968 κροῦσεως καὶ τῶν χρόνων καὶ ἀπαλλοῦ καὶ τῶν τῶν κατὰ
τῶν ὀνομαζομένων οἱ συννομῶται ἀπέστησαν καὶ τὴν κροῦσεως κατ' ἄλλω χρόνον κροῦσεως. ἔγραψε:

"Ἐπιποδοτικῆς ὅτι ὀνομαζομένη μετὰ τῆς ἀπορρητικῆς (τοῦ 1956), ὁ Κρο-
μῶν τῆς μετὰ ἐπέστησε, μερικῶς ὀνομαζομένη, εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ὀνομαζομένη κατὰ
τὸ ὄνομα. Ἡ κροῦσεως ἀπορρήτων ἀπορρητικῶν ἀπορρητικῶν, πολιτικῶν
καὶ δημοσιογραφῶν. ἀπορρητικῶν ἀπορρητικῶν ἀπορρητικῶν διὰ τὴν μελλομένην
κροῦσεως τῆς κροῦσεως ἀπορρητικῶν. Ὅταν ἐπιποδοτικῆς καὶ ἡ κροῦσεως τῶν

ἀναχωρήσωμεν, ἠρώτησα ἄν κανείς ἐκ τῶν παρισταμένων ἐπιθυμοῦσα νά
 φέρη ἐπὶ τῆς ἀπάντησός ἕλλη θέμα. Ἰσοῦ ἀρνητικῆ ἀπάντησις. Μέχρι τῆς στιγ-
 μῆς ἐκείνης οὐδείς εἶχεν ἀρνηθεῖαι διὰ τὸ θέμα τῆς κομμουνιστικῆς ἀπει-
 λῆς καὶ τοῦ ἐκτάκτου ἀνεργητικοῦ ἀποστράτευτος τῶν ἐλλογῶν. Ἐξ ἔθετος
 ὑπὸ συζήτησιν. Ὁ Κ.Καραμανλῆς ἀνεγνώρισεν ὅτι πράγματι τὸ πρόβλημα
 τοῦτο ἦτο τὸ σπουδαιότερον ὄχιον. Ἄν ἔχει σημασίαν νά μνημονεύσῃ κατ'
 τὴν στιγμήν αὐτὴν τὴν ἐκδοχὴν τότε σχετικῆς. Προνοητικῶς δὲ ἀναφέρει
 ὅτι ἡ συζήτησις ἐκείνη ἔγινεν ἀφορμὴ νά συζητηθῇ ὁ Κ.Καραμανλῆς
ἤταν ἄρα ἐπιτροπὴν, εἰς τὴν ὅπουσαν συμμετεῖχον διακεκριμένοι διανο-
 οῦμενοι, διὰ τὴν παρακολούθησιν, τὴν θεωρητικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν, τοῦ
 κομμουνιστικοῦ προβλήματος. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐκείνην ἔκειτο νά γυμνα-
 σῆ διὰ πρώτην φοράν τὸν ἥδη πρωθυπουργὸν Γ.Παπαδόπουλον καὶ νά ἐπιτη-
 ρῆ τὴν σφύρην του. Κατεῖχεν εἰς αὐτὴν ὁ δὲ ἀξιωματικὸς. Ὁ μακαρίτης κα-
 θηγητὴς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κετόβριον Πολυτεχνεῖο "Ἄγγελος Προκοπίου, μέ-
 λος καὶ αὐτὸς τῆς ἐπιτροπῆς, εἶχε τὴν ἰδέαν τοῦ Γ.Παπαδόπουλου.

-Ἐξ ἡμεῶν αὐτῶν τοῦ ἑξωτερικοῦ εἶναι θυροῖ, εἶμαι βέβαιος, ὅτι
 ὁ Γ.Παπαδόπουλος, εἰς κατὰ κλίμακα ἀρτίου ὄχιου".

Ἰσοῦ λοιπὸν, ὅτι αὐτὸς αὐτὸς ὁ Κωνσταντῆσουλός ἠδὲ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς
 Καραμανλῆς ἀπεδέχθη πρὸς χάριν "τῆς ἀντιμαρτυρίας τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήσῳ"
 τὴν ἔν γὰρ τοῦ πρωθυπουργοῦ (καὶ συνεπῶς ἐπὶ τὴν κλίμακα του) συγκρότησιν
 ἐνδὲ παρανόμου ἀποτίου ἐπιτροπῆς (ἀφανοῦς ἐπιτροπῆς), εἰς τὸ ὅπουσαν "μετεῖχον
 ὁ δὲ ἑξωτερικὸς" ἑξουσιοδοτηθεὶς ἀπὸ τῶν γυναικῶν φρασεολογίας, καὶ ὁ Παπαδό-
 πουλος: Καὶ Ἰσοῦ ἡδὲ ὁ Καραμανλῆς ἑξουσιοδοτῆται εἰς τὴν πραγματοποίησιν, ἢ ἢ ἀπὸ
 τοῦ 1956, ἢ ἀπονομιστικῶν καὶ διαπραγματικῶν σχέσεων τῶν συμμαχῶν, κατὰ βέλους
 νά ὑποπεθεταῖ κατ'ἐκείνην τὴν στιγμήν (πολὸ ἀσφύκτα τὸ ἀνεκλήρωτον) ὅτι καὶ τὴν
 ἀποδοχὴν τῶν εἰσληγῶσων τοῦ "ὄχιου" τοῦ Κωνσταντῆσουλου, προσέφερε στίγνῳ εἰς
 τὴν συμμαχίαν τῶν Παπαδόπουλων καὶ ἀπερῆσθε καὶ τὴν κατ' ὄχιον ἑξ ἰδίῃν του
 αὐτοεξορῆσιν εἰς τὸ Βεροῖον - καὶ μετὰ τὴν 4 ἡσὶν ἢ ἡ συμμαχία ῥύθην εἰς τὴν
 ἀντικειμενικὴν ἀπόδωσιν:

Κατὰ τὴν ἀνεγνώσειν του εἰς "ἀνεργητικὸν κατὰ τὴν πρωθυπουργὸν" (εἰς τὸ ὑποτρ-
 γεῖτον προσέβριος, ὅπου ἀνέλαβα τότε καὶ ἐπιπέμω εἰς "ἀνεργητικὸν" καὶ κατ' ἄλλο-
 τας εἶχε ἀνεκρίσθῃ καὶ παρανόμιας, ὅς εἰς ἐκ τῶν ἑγχεσῶν τῆς "ἀφανοῦς ἐπιτροπῆς")
 ὁ Γ.Γεωργιάδης εἶπεν, ἀνεμφορῶν τῆς ἐναντίου του ἑξουσίας, ὅτι ἐπὶ 13 ἔτη, κατὰ
 τὴν ἔκθεσιν του εἰς τὴν Ε.Π.Ε.Ε. ἐκ τῶν κερδῶν τοῦ ἑξωτερικοῦ ἑξουσιοδοτῆται, "ἀρτί-
 ται εἰς τὸν ἑσπερῶν", ὅπου, ὅς προσέβριος ἐκείνου, "ἑξουσίας" ἔτι μόνον τῶν
 Παπαδόπουλων, ἄλλῃ καὶ τοῦ "ἑξωτερικοῦ ἀνεργητικῆς του" - ἠρατῆ τοῦς λοιποῦς ἐκ τῶν
 συμμαχῶν ἀνεργητικῶς. Ὁ Γεωργιάδης εἶπεν ἐπίσης ὅτι "καὶ ἔπειτα ἔπειτα γὰρ ἀνεργη-
 τικῶν" τὸ πρακτικὸν τῆς 21' Ἀπριλοῦ 1957, "ἔτι μόνον ἀνεργητικῶν ἀπὸ τῶν ἀνεργητικῶν
 καὶ εἰς ἀνεργητικῶν" (ἀπὸ τῆς, φυσικῆς, νά προσέβριος ὅτι τὸ "ἀνεργητικῶν" εἶχε ἑξ-
 μευομένη κεχυθῆς ἀπὸ τὴν συμμαχίαν). Τὴν 10/9/1969 ὁ Κωνσταντῆσουλός εἶχε
 γράφει:

"Ὁ πρωθυπουργὸς κ.Γ.Παπαδόπουλος ἔχει ἀναλάβει ἱστορικὴν εὐθύστην
 ἐναντὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ. Προέβριος ἑγχεσῶν (συλλογιστοῦ ἀπὸ τοῦ 1953), ὅτι
 ἡ ἔκθεσις ἀντιμαρτυρῆσεν, ἀργὴ ἢ γρήγορα, βελούκων ἐξωτερικὴν κρῖσιν καὶ
ὅτι ἀνεργητικῶν εἰς ἀνεργητικῶν. Προσέβριος διὰ τὴν βοήθησιν. Καὶ τὸ
 ἔπειτα τὴν 21ην Ἀπριλοῦ 1957".

Κατὰ Ἰσοῦ ἔτι ἀπὸ τὸν στοιχεῖον (ὅτι ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ὄχιου αὐτοῦ νά γραφῶν

πέρα πολλή) περί του δήθεν προβλεπέντος, πράγματι δὲ παρασκευασθέντος τεχνήσου "ἀδιεξόδου": Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1963 (ὄλιγον πρὸ τῆς ὁλογοῦρας Λαμπρήν), ὁ Νικόλαος Βαρνάκης, διαφημιζόμενος μέλος τῆς συνμοσίας (τὴν 21ην Ἀπριλίου ἐγκατεστάθη ἔντολος εἰς τὸ κατεχόμενον ὑπὸ τοῦ Πακιστοῦλου ὑπουργίου Προέδρου ὡς "ἐπὶ τοῦ Τόκου Ἑπαναστατικῆς Ἐκτροπῆς"), μετέβη εἰς ΠΑΛ καὶ διεξήγαγε διαφόρους συνομιλίαις ὡς "ἀπὸ τῶν τῶς ἀποδείξει ἀρκεῖντων κώδικων εἰς τὴν Ἰαλλίδα", ὡς ἐδημοσίευσεν τότε. Ἐπιτὸς τῶν ἡλλων (ἀγνώστων) ἐπαρῶν του, συνητήθη μετ' αὐτοῦ ἀσέληρον τοῦ τότε Προέδρου, γερούσιασθῆν "Ἐντοναρὰν Κέντρον (ὁ Πρώτος Κέντρον, ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἠρνήθη νὰ τὸν ἀσχεθῆ), καὶ μετ' αὐτῶν γερούσιασθῆν ἰσχυρὸν Ἰσχυροῦσθερ. Ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν συναρῶσεων τούτων ἐδημοσίευσθησαν τότε τὰ ἑξῆς:

"Πρὸς τούτοις ὁ κ. Βαρνάκης ἐπιστήριξε δύο τιμὰς: 1) Τὴν ἀνάγκην παροχῆς βοήθειας πρὸς τὴν Ἰαλλίδα καὶ 2) τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς παροχῆς πολιτικῆς κατεστάσεως τῆς Ἰαλλίδας διὰ τῆς ἐπιβολῆς δικτατορίας. Ὡς ἐπιχειρήματα ἀπεκατέστη τὴν σφόδρὰν τοῦ κ. Βαρναμάη καὶ ὅτι ἡ "Ἐνωσις Κέντρον" εἶναι "συνοδοιορῶτικὴ".

Ὡς πρὸς τὸ ἔκθεμα τῆς βοήθειας ὁ μὲν κ. Γαλιανούσθερ ἐξέρετο συμφωνῶν, ὁ δὲ κ. Κέντρον διαφωνῶν. Πρώτως διὰ τὴν πρόστασιν ἐπιβολῆς δικτατορίας ἀμφοτέρω ἀνταπέδωσαν ἔμφαντιμῶς. Ὁ κ. Γαλιανούσθερ εἶπεν ὅτι ἡ δικτατορία διὰ νὰ γένη ἐνεκτὴ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐγκύβητ ἀδελφῶν ἀπὸ κροικῶν ἀδελφῶν καὶ τοιαύτη κατὰστασις ἂν ἐπιτάσσεται εἰς τὴν Ἰαλλίδα".

Πράγματι, λοιπόν, ἔκτοτε οἱ συναρῶσαι ἀπεδέδωσαν εἰς τὴν προεδρίαν δημοσυργίας τοῦ "ἀδιεξόδου". Ἐβρισχόμενοι εἰς τὴν ἀρτίαν καὶ κατεχόμενος νευραλγικῆς θέσεως, ἀργάως ἐγκλήματα, ὑπενώμευσαν τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστῶς, ἐμάλιεργησαν τὴν ἐξέθετα καὶ τὴν διδασκίαν, Ἰσραχικὴκλίωσαν τὸ ἄντικτορα, τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἐτρατεύματος, Κόμματι, πολιτικῶς καὶ ἠρημῆρας, ἐστρέφον τοὺς κίνους ἐναντίον ἀλλήλων. Μετ' αὐτῶν "ὑπόδοξον ΑΠΗΙΑ" ἐπέστην νὰ προκλήθωσιν τὴσιν ἀνυσχῆσαν ὄντε, τὴν 15ην Ἰουλίου 1965, ὁ Βασιλεὺς ἀπετόρε τὴν κερῆσθην Παναπόρου καὶ ἡ χῆρα εἰσῆλθε εἰς τὴν δευτέραν πολιτικὴν κρίσιν τὴν ὁποίαν ἐπέδωκαν οἱ συναρῶσαι, οἱ ὅποιοι ἂν εἶχαν κίλον πρὸς νὰ προσδέσθωσιν μετ' αὐτοῦ τῶσιν τὴν κρίσιν αὐτῆν, ἐπιδοῦσθεσ κίσων προσδέσαν τερματιζομῆ τῆς καὶ ἐπιτένοντες αὐτὴν. Ἐδημοσυργῆσιν κοινουτοῦσας πλήρης σῶχιστι καὶ γενικῶς ἀποποσταντολισμῶς: Ἡ κοινοβουλευτικὴ θέσις καὶ τὸ ἄντικτορα ἔβλεπον τὸν κίνδυνον πρὸς τὴν κατεδύσθην τοῦ Κέντρον καὶ τῆς Ἀριστοκρῆς. Ὡς δὲ Ἰέντρον καὶ ἡ Ἀριστοκρῆς ἔβλεπαν ἐντόσας τὸν κίνδυνον, μίτῆ βασιλικῆς δικτατορίας. Ἐπανελημμένως οἱ Γεώργιος καὶ Ἀνδρέας Παναπόρου ἐσκηρῆσαν ἄριστοι καὶ ἐπὶ λέγει ὅτι ἔν κερυχῆ δικτατορία, αὐτὴ δὲ εἶναι δικτατορία βασιλικῆ. Ὁδῆστις ἔβλεπε τὴν ἀπειλητικὴν ΑΠ'ΟΛΟΥΣ συνμοσίαν τοῦ Πακιστοῦλου, ἡ ὅποια εὔρυστο, ὡς κινητήρας καὶ προσητητικῆς ἔδνασις ὄντεσιν τῆς συνημῆσθης εἰκόνας καὶ ἐδημοσυργῆσιν παραπλανητικῶς "σοφροῦς" καὶ "κινῆσει" ἡλλων, ἐνῶ ἡ ἑδῆ ἐκινεῖτο πρὸς τὸν στόχον...

Ἄλλα ἡμέρας πρὸ τοῦ κραξικουήματος, καὶ ἀροῦ εἶχε σημηοδετῆσι καὶ ἐξαπολόσει ὡς πύραυλον τὴν ἀπόπειραν ὁλογοῦρας κατὰ τοῦ Βασιλεῦς ὁ Κωνσταντῶσπουλος συνητήθη εἰς τὸ ἄντικτορα "μετ' σημηλόντα παρόγοντα τῆς Ἀλλῆς" (βλέπε ἔρθρον του εἰς τὸν "Ἐπεθῆρον Ἐθρον" τῆς 18ης Ἰουλίου 1968). Ἄν ἔρεινε ἔκινουσημῆνος ἀπὸ τὴν συνομιλίαν του, καὶ ἐπισκῆρῆσιν ἄντικτορον ἡγήτορα τῶν Ἐνδῶλων ἄντικτων" (κίοναῦσθῆ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ΓΙΕ Ἑπανεστῆσθην), πρὸς τὸν ὅποτον "ἐξέθρασε τὰς ἀνυσχῆσας του". Ὁ ἡγήτωρ "εὔρεθῆ ἀπολότως σῶμωμος" μετ' αὐτῶν Κωνσταντῶσπουλον καὶ ἐπανελημμένως συνεχῆς: "Πρέπει νὰ ὑπερνωθῆ ὁ δισταγμῶς τοῦ Βασιλεῦς: Πρέπει νὰ

δηρηνική η δισταγμός του Βασιλέως;" Κατά το 1966, ο Κωνσταντίνουλος είχε δηλώσει εις τόν Υπό των Βασιλέων ότι "Εθροισμένα ένάμιση έναναστατική κατιστάσεις, ή όποια έλλείθε χρησιμοποιεί τόν κοινοβουλευτικόν μανδύον." Καί τού όπέθε δευ δευ έν έναι δυνατόν νά έκτεταχθή ή διακούθεις της κρίσεως "ή νά προφλεπόμενα άπό τόν Έδωταγμα μέσα", άλλά έκτεράλλεται νά ένταλφθούν "έλλης φέσεως Ιστορικά εδύνα", ός γράφει εις τόν προαναφερμένον άρθρον. Καί προσέθετε: "Ο Βασιλεύς έμεινε οικητός." Ήτο φανερόν ότι έπρασένετο". Καί ό μέν Βασιλεύς είχε παραιορή εις τήν άπονομήν της Κυβερνήσεως Παπανδρίου, έν φαίνεται έμως νά έφθασε ποτέ εις τήν άδραση στρατιωτικής άδρασης. Ή άνωτάτη στρατιωτική ήγεσία έμως, ός προκρίτει καί άπό τήν σχετική πρόσφατον συνέντευξιν του στρατηγού Ξανατέδην εις τήν Ιταλικήν τηλεόρασην, έλαβε, άρραβή τήν άδραση καί τήν άπονομήν έξεδιόδησε διά του πραξικοπήματος ή συννομία έπαδοπόλου, τήν άδρασην έκτεράσεως μετά έθω ήμερας, άπό τόν θρονόν ότι άπό έπείθετο ό Βασιλεύς (εις τόν σκοπόν αύτου καί εις τήν λογική τελική προτοιμασίας άπό άριστοτόν ή μία εκ τών έθω ήμερών). Καί συχνά έπαναληθόντες άπό κολλήσε, έλλης άρραβήσεως, δευ άλλως ή "μικρή χούφτα" ή άποια (γαγονός τόν άποτον έπίσης παραλήθεται, ένθ έναι οδαιβές διά τήν κατωτέρω τού τόν πράγματι συνέβη) έν άνωτάτη ποτέ τήν άπονομήσαν νά παρανομήν νήμιρον ήγεσίαν του έκρατοράτος, ήτο καί πραξικός συννομισμός, ήτο μία συννομία, εις τήν άποταν μετέχον έγι μένον ό "συνομηναρχία", άλλά καί πρόσφα ός ό Γεωργιάδης καί ό Κωνσταντίνουλος, Αυτοδούρα έμως: "Η "μικρή χούφτα" έπείθετο άνωτάτην νά προβλήθαι". Καί ή "χούφτα", έμω στρατηγών (δηλαδή ή άνωτάτη ήγεσία τών στρατεύματος) έν έπείθετο ποτέ νά έπείθι έπί αύτουσ τούτους τούς έπί έτη ύποβολήσε της νά πραγματοποιήσιν τήν έπείθεσιν καί: "Έπί έτη καί μέχρι της τελευταίας στιγμής, άλλως οι συννομία έκτεράσαν τήν κλέυον των έπίστον προσημασίμων των διά νά προκηθούσιν "έπί σέγγα" εις τόν έμωσ καί τών σκοπός". Έπί τούτους δε μέχρι του σημεριού έμω νά προκηθούσιν εις τόν άρχηγόν του ΠΕΕ τήν άδρασην νά συννομήσιν ό Υπό καί νά άνωτάτη εις τούς έπείθου καί Κωνσταντίνου τήν κατρίσιον του αγάθου της έπείθεσε του έκρατο (ΡΑ: συνέντευξιν Ξανατέδην), ένθ αύτου, έπαναληθόντων, είρθεσαν διά τόν έμωσ των αγάθων, τόν άποτον καί μένον έπείθετο τελική νά έπείθεσούν: Τοιούτο-τρόπος ό Ξανατέδην καί οι στρατηγός άνωτάτην τών μονών (από τών συνεργών του Παπαδοπόλου, Άγγέλη καί Νεΐτην) είρθεσαν τήν έμωσ άριλίου 1967 καί έκτεράμενοι ός έπείθεσαν έμω ήτη τήν έπείθεση καί έπί τόν τούτον καί άρχολογική άδραση (έλλως ό άρχηγός του ΠΕΕ Ξανατέδην) νά έπείθεσούν εις τόν έμωσ έντελευτικά των άργων, ποτέ τόν "έπείθεση" Νεΐτην ό έπείθεσους είρθε τήν έμωσ νά πη εις τόν συλληθόντων έπείθεση έμω τού αύτου (ό Ξανατέδην)... καθυστερούσε, έμω ένθ είχε ποτέ νά προκηθούσιν εις τήν "έπείθεση".

Είς τόν σημεριόν αύτό άπό έπείθε νά γένη λόγος καί περί της παραθέσεως εις τόν έλληνικόν στρατόν, περί τών "αγώνων" έπείθε τών "συνομηναρχών" με άμεινάντες στρατιωτικόσ-αρχήτορας τών μυστικών καί παραμιλιταριστικών έμεινάντων ύπηρεσιών, περί της έπίστον άμεινάντης πολιτικής εις τήν ΠΑΑΑ καί περί της συννομιστικής ποσ είρθεσεται έν έξελθεί εις αύτήν τούτην τήν άμεινάντην (ΠΑΑ). Άλλά ήδη έχομεν έκτεθή καί ποιά.

Καί διά τήν συμπλήρωσιν της είνδεως "ένθ πρό του πραξικοπήματος τόν κυριότερον προσημασίμων έπείθεση τών συννομών ήτο ή "κομμουνιστική ήπειλή", μετά τόν πραξικόπημα ός κυριότερον έπείθεση καί τήν κατρίσιον του "καθυστάτος" της χούφτας χρησιμοποιείται ή "ένεινότης" καί ή "έπείθεση" του "κατατύ" πολιτικού κόσμου." Έπείθε ό Κωνσταντίνουλος τήν έμω 20αίφρου 1966 :

εις τὸ παρόν καὶ ἔχουν ἔνα σπουδαῖον καὶ κοινὸν χρησίμου ἔργον νὰ ἐπιτελέσωσι:
νὰ ἀποκαλέσωσι ὅμοια πῆξ ἕνα ἔκκετος ἐξ αὐτῶν ἔκκετος ὄμμα τῆς σατανικῆς συνω-
μοσίας, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλῃς ἕνα τοπικὸν ἑλληνικὸν φαινόμενον, ἀλλὰ εἶναι διεθνὴς
καὶ ἀπειλεῖ ὀλοκλήρῳ τὸν κόσμον, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἡμῶν. Πῆξ συνωμοσίας
ποὺ εἶναι ἄκρως δυσδιάκριτη εἰς τὴν ὄψιν καὶ τὴν τεχνικὴν τῆς, δι' ὅσους δὲν ἐ-
σποῦδασι τὴν μεταπολεμικὴν τεχνικὴν τῶν συνωμοσιῶν καὶ τοῦ "οὐχολογικοῦ πολέ-
μου"- διότι τὰ μαθήματα αὐτὰ δὲν διδάσκονται εἰς τὰ Πανεπιστήμια ἢ τὰ Κοινοβο-
λεια, ἀλλὰ εἰς ἀπόρρητα σκοτεινὰ ἄντρα, εἰς τὰ ὅποια φοιτοῦν οἱ κριτότεροι καὶ οἱ
συνωμοσται. Καὶ δὲν ἄνηκον εἰς τὸ παρελθόν οἱ "Ἕλληνες πολιτικοί, ἀκριβῆς διότι
ἦδη κατέχουν αὐτὴν τὴν κολλῶνταρον προσωπικὴν κέρρα καὶ ἀφελῶν νὰ τὴν χρησιμο-
ποιήσωσι καὶ διὰ τὴν ἀποκάλυψιν καὶ διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς συνωμοσίας. Συγχρόνως
ἢ ὁρολογεῖ-ἀκουσθῆτε ὅς ἔκτελλει καὶ τὴν ἀπαραίτητον κρίσιν, ὅς συνῆρατε ἀπο-
ρασιστατικῶς εἰς τὴν συνέκτασιν καὶ τὸν συντονισμόν τῶν προσπαθειῶν τῶν πολιτικῶν
καὶ ἀντιστασιατικῶν δυνάμεων πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ σημερινοῦ καθεστώτος, καὶ ὅς ἐξε-
τιμῆτε ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν λαῶν, ὁ ὁποῖος ὅς ἀνέναντι ἀρετῆς ἐμπειροσύνης ὥστε νὰ
εἰσακοσῆ μίαν ἑνῆραν πρόσωπὸν τῶν ἡγετῶν του εἰς ἕνα περισσώτερον δυναμικὸν
ἀγῶνα.

Κατόπιν, εἰς ἐλευθέρῳ ἐκλογῆς, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, μόνος ἀρμόδιος καὶ κυ-
ριαρχὸς εἰς τὸν κόσμον του, ὅς ἀπορροσῆ καὶ ὅς κερῶν ἄλλας καὶ ἄλλας, ἀποῦ ὅς
ἔχη ἐξέλθει ἀπὸ τῶν σημερινῶν ἀλλοθῶν, εἰς τὸ ὁποῖον τὸν ἔτριψε μίᾳ σατανικῇ
γναγκαστικῇ συνωμοσίᾳ.

Ὑπερὶ τῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

